

A VERY Short Course in Poetics
(With thanks to Sten Malmström)

Key Terms:

Metrical Feet = Note there is one stressed syllable per metrical foot

iamb = ẋx

anapest = xxẋ

troché = ẋx

dactyl = ẋxx

Caesura = a natural pause in the middle of a line

Hercules, stolt av mod; // av blod hög-ädeler herre [Stiernhielm, "Hercules"]

Alliteration = the repetition of consonant sounds at the beginning of words

Döden **d**wäler i **d**walm, alt hwad här **l**efnat, och **l**ijf har; [Stiernhielm, "Hercules"]

Assonance = the repetition of vowel sounds

Hur arm var **ö**kengrönskan på jordens torra **fä**lt!

Hur **fä**fäng **rö**da **ö**nskan i **ö**knens kärlekstält! [Birger Sjöberg, "Min fordran är ej ringa"]

Masculine rhyme = the rhyme depends on a single syllable

Feminine rhyme = the rhyme depends on multiple syllables

Iagh hade wäll tänckt at vinna then **nåd**h (M)

migh till gunst i Swerike at **kom**ma. (F)

Men mennischeligh hielp är ey modt Gudz **råd**h.(M)

Thet skier alt siälen till **from**ma (F) [Wivallius, "Warer nu glad, mina fiender all!"]

Some Traditional Meters

Dactylic Hexameter = A meter from Greek and Latin antiquity consisting of six metrical feet, composed of trochés and dactyls. Only the last two metrical feet are fixed, consisting of one dactyl and a troché (ẋxx/ẋx).

Ungdomens år uti brunst rasa fort som en ilande virvel,

ẋxx/ẋxx/ẋxx/ẋxx/ẋxx/ẋx

åldren i mjugg omärkt, saktmilande smyger i ställe [Stiernhielm, "Hercules"]

ẋxx/ẋx/ẋx/ẋxx/ẋxx/ẋx

Alexandrine = Also iambic hexameter, popular in old French poetry, consists of six iambic metrical feet with a caesura after the third metrical foot. Occasionally an extra syllable will be included at the end, if the rhyme is feminine.

En var sitt lynne har. Jag älskar dig ej, tid,

ẋx/ẋx/ẋx//ẋx/ẋx/ẋx

som smilar över oss i falsk och veklig frid. [Tegnér, "Svea"]

ẋx/ẋx/ẋx//ẋx/ẋx/ẋx

Blank Verse = Also iambic pentameter, often used in dramatic dialogue as by Shakespeare. Unrhymed. When the line is used in poetry and has a feminine ending, an extra syllable may be added as below:

Och när en dag jag somnar denna sömnen,
xx/xx/xx/xx/xx/x
så djup, så lång, så ljuv för en olycklig,
xx/xx/xx/xx/xx/x
skall ingen tvungen tår min aska gäcka
och ingen skald sig i mitt lov besjunga. [Kellgren, "Till Christina"]

Knittel = A meter popular in medieval German poetry. Rhymed. The line must have 4 stresses, but the unstressed syllables vary freely.

Kung Ring med sin drottning till gästabad far,
xxxxxxxxxxx
på sjön står isen så spegelklar [Tegnér, "Isfarten" from *Frithiofs saga*]
xxxxxxxxxxx

Some Traditional Strophe Forms

Sapphic strophe = Named for the Greek poetess Sappho, this strophe form consists of three 11-syllable lines, containing 5 stresses (xxxxxxxxxxx) and one 5-syllable line, containing two (xxxxx). Unrhymed.

Plötsligt möter vandraren här den gamla
xxxxxxxxxxx
jätteeken, lik en förstenad älg med
xxxxxxxxxxx
milsvid krona framför septemberhavets
xxxxxxxxxxx
svartgröna fästning. [Tomas Tranströmer, "Storm"]
xxxxx

Terzin = Italian strophe form, consisting of three-line strophes, with an interwoven rhyme scheme that flows from one strophe to the next. There is a final line that closes the rhyming circle.

Finns det en kärlek som är obsvarad,	a
griper den tag om bröstet som den äter	b
med klorna. Lycklig den som blir besparad	a
ett kval som är ett kval för majestäter:	b
Sapfo vid stupet och Prometheus gamar.	c
Men genom livet med en sorg some fräter	b
går många av oss. Inför värden stramar	c
vi upp oss. Ingen ser oss knyta näven	d
om det som pinar hemligt och förlamar.	c
God min i elakt spel: vi lyckas även	d
och liknar när vi övat upp förmågan	e
gossen i Sparta som den stulna räven	d
slet upp i bröstet, och han teg om plågan.	e

[Hjalmar Gullberg, "Och han teg om plågan"]

Ottave rime = Italian strophe form consisting of eight 11-syllable lines with female rhyme according to the pattern: abababcc. In Swedish verse, it often consists of 5 iambic stresses, with an optional extra syllable, depending on whether male or female rhyme is used.

Jag stod på höjden av min levnads branter	a
<u>xx/xx/xx/xx/xx/x</u>	
där vattendragen dela sig och gå	b
<u>xx/xx/xx/xx/xx</u>	
med skummig bölja hän åt skilda kanter;	a
klart var däruppe, där var skönt att stå.	b
Jag såg åt solen och dess anförvanter,	a
som, sen hon slocknat, skina i det blå;	b
jag såg åt jorden, hon var grön och härlig,	c
och Gud var god, och människan var ärlig.	c

[Tegnér, "Mjältsjukan"]

Sonnet = A poetic form, rather than a strophe form. Generally 14 lines of iambic pentameter, with a distinctive rhyming pattern, generally abba abba or abab abab, with the last two 3-line strophes following a freer rhyming pattern.

"Cellini", sade kungen, "var nu man:	a
du smitt för länge nipper åt behagen.	b
Gjut nu en Zeus, vars make ej set dagen!"	b
Frans hade talat. Konstnärn grep sig an.	a

I formen ré den heta massan rann,	a
men, himmel! Bronsen är för knappt tilltagen!	b
Skall allt förfelas, kungen bli bedragen?	b
Vad gör Cellini – ja, vad gjorde han?	a

Han kastade sin verkstads bästa smycken	c
i ungnens svalg – och hel stod guden där,	d
ett mästerverk, en grav för mästerstycken.	c

Så rann mång gyllne ungdomsdröm isär...	d
Men offret måste ske, som I väl veten,	e
i liv och konst att nå helgjutenheten.	e

[Snoilsky, "Benvenuto Cellini"]